

Γνωρίστηκα με τον αείμνηστο Αρ. Λαμπρούλη το 1987. Μετά τις εκλογές του 1986 και αφού αναλάβαμε, υπήρξαν κάποιες συναντήσεις ... ομοϊδεατών για ανταλλαγή απόψεων.

Σταδιακά όσοι λειτουργούσαμε ΔΕΥΑ, διαπιστώσαμε διάφορα προβλήματα στο Ν. 1069/80, κυρίως στις χρηματοδοτήσεις των απαραίτητων μεγάλων έργων, όπως οι πρώτοι βιολογικοί καθαρισμοί, έργα πρωτόγνωρα, με έλλειψη εμπειρίας των στελεχών μας.

Τότε ο Αριστείδης κατέθεσε την ιδέα της συνένωσης των ΔΕΥΑ σε ένωση ΔΕΥΑ, πανελλαδικό, δηλαδή, δευτεροβάθμιο όργανο.

Το θέμα συζητήθηκε με τον Γρηγόρη Φαράκο, Μηχ/λογο Μέλος της Π.Γ. της Κ.Ε. του ΚΚΕ.

Είχαμε θετική στάση και παρότρυνση.

Η ομάδα πρωτοβουλίας Λαμπρούλης, Γιαννούλης (Πρέβεζα) και ο γράφων.

Μετά από πολλές συζητήσεις, επαφές, ταξίδια, συναντήσεις με άλλους δημάρχους, καταλήξαμε στο σχήμα.

Χαρακτηριστικό ότι, όσοι δήμαρχοι είχαν μεγάλα προβλήματα με τις ΔΕΥΑ ή επειγόντουσαν για τα έργα, προσέτρεξαν. Οι υπόλοιποι έδειξαν μια επιφυλακτική στάση, είτε γιατί δεν είχαν κατανοήσει το εγχείρημα και το βάθος του, είτε γιατί δε ζοριζόντουσαν σε τέτοια θέματα και μερικοί γιατί η πρωτοβουλία ερχόταν από ... αριστερά.

Με την εκλογή του Διοικητικού Συμβουλίου, αναλάβαμε δουλειά.

Δόθηκαν πολλές λύσεις σε ζητήματα που εκκρεμούσαν, υπήρξαμε σοβαροί συνομιλητές με την πολιτεία και κατανόησαν στο ΥΠΕΣ το μέγεθος των προβλημάτων και την αξία της επίλυσης τους διαχρονικά.

Καθοριστικός ο ρόλος του Αρ. Λαμπρούλη. Οργανωτικός, με επιχειρήματα, βαθιές γνώσεις των θεμάτων, αλλά κυρίως είχε συλλάβει τη διαχρονική σημασία και αξία της ΕΔΕΥΑ.

Διερωτώμαι πραγματικά, πως θα είχαν εξελιχθεί τα πράγματα, αν δεν το πάλευε το θέμα ο Αριστείδης. Έδωσε μάχες σε όλη την Ελλάδα.

Όραμα, οργάνωση, πείσμα, αποτέλεσμα. Αυτός ήταν.

Φίλιππος Φίλιος